

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 19. VIII. - 25. VIII. 2024.

PON.	u 18.00 sati	– Nakana
UTO.	u 18.00 sati	+ IGNAC i obit. Vuger, obit. Domenkuš, MARICA god.i STJEPAN Popović, obit. Đuran i Popović, ANICA Hrenović god., za sve pokojne obitelji , IVAN, MILA i obit. Križanac, STJEPAN i BOŽICA i obit. Vuger i obit. Kovačić, DANE i obit. Olujić i na nakanu, MARIJA Butković, MAGDA god. STJEPAN i obit. Ožbolt, KREŠIMIR Hvalec, DRAGICA Homan, LJUBICA Kovačić i MIRA Fišter
SRI.	u 18.00 sati	– Nakana
ČET.	u 18.00 sati	– Nakana
PET.	u 18.00 sati	– Nakana
SUB.	u 18.00 sati	– Nakana
NED.	u 9.00 sati	– Župna

OBAVIJESTI:

Odlukom zagrebačkoga nadbiskupa msgr. Dražena Kutleše, našoj župi je dodijeljen župni vikar (kapelan), mladomisnik vlč. MARKO ŠIMUNDIĆ. Dobro nam došao!

Po odluci HBK, od 1. srpnja, misni stipendij je 10 EURA.

Kroz srpanj i kolovoz nedjeljne svete mise su u 9.00 sati.

Vama koji ste na godišnjem ili se spremate na godišnji, želim da odmorite i dušu i tijelo i neka vas dobri Bog blagoslovi!

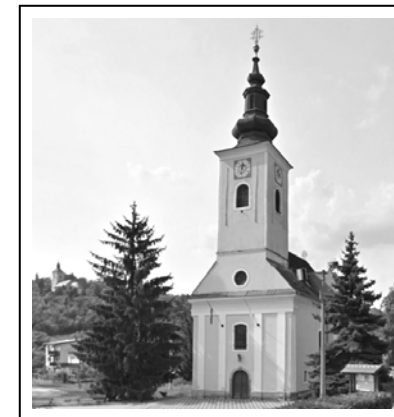
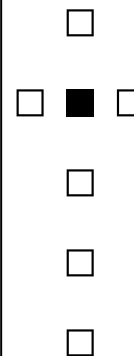
Župni ured možete dobiti i putem telefona 01 2044255 ili 098814885.
Župni mail je ured@zupa-vugrovec.com.

Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, župni listić...

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 180
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
God. XX. broj 32(1010)
18. kolovoza 2024. godine

XX. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU Iv 6,51-58

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: “Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.”

Židovi se nato među sobom prepirahu: “Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?” Reče im stoga Isus: “Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega, i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.”

Komentar:

Naši su gradovi i naša mjesta za mnoge koji umiru od žeđi za čovjekom, za bratom, za blizinom, kao pustinje bez oaze. Naši osmjesi ne znače uvijek radost, naše pružanje ruke nije uvijek pružanje mira. Iznutra smo podijeljeni, trpimo od nepovjerenja i straha, a sigurnost i ljubav ne znamo ni sami drugima darovati. Ohrabrujuće su stoga Isusove riječi: “U meni ostaje i ja u njemu.” (usp. Iv 6,56)

Danas je dan u kojem možeš usrećiti svoga bližnjega!

Dva muškarca, obojica jako bolesni, zajedno su ležali u bolnici. Jedan od njih je svaki dan imao mogućnost sjediti u svom krevetu zbog izdvajanja vode iz njegovih pluća. Njegov krevet je stajao uz jedini prozor u sobi. Drugi muškarac je morao stalno ležati na leđima. Brzo su se upoznali i razgovarali po cijele dane. Pričali su o svojim obiteljima, svojim domovima, poslu, gdje su bili u vojsci, i gdje na odmoru. Svaki dan je muškarac koji je sjedio uz prozor opisivao drugome muškarcu stvari koje je vidio vani. Muškarac na drugom krevetu je počeo živjeti za te jednosatne trenutke kada je njegov prijatelj sjedio i pričao o događanjima i bojama vanjskoga svijeta. Prozor je gledao na park uz jezero s labudovima. Guske i labudovi su se igrali u vodi, a mala su djeca spuštali svoje male čamce u vodu. Mladi su parovi zagrljeni šetali uz cvijeće svih boja. Veliko, staro i snažno drveće uljepšavalo je pokrajinu, a u daljini su se vidjela svjetla grada. Kada je muškarac uz prozor detaljno objašnjavao sve to, njegov je prijatelj na drugom krevetu zatvorio oči te zamišljao sve te slikovite prizore. Jednoga dana mu je muškarac uz prozor opisivao paradu, koja se kretala uz jezero. Bez obzira što njegov prijatelj nije čuo tu muziku, on ju je vidio u svom umu. Tako su prolazili dani i tjedni.

Jednoga je jutro medicinska sestra donijela vodu za umivanje i uz prozor pronašla tijelo muškarca koji je u snu mirno umro. Bila je tužna i pozvala je medicinsko osoblje koje je tijelo odnijelo van. Odmah kada je to bilo moguće, drugi muškarac je zamolio da ga pomaknu uz prozor. Sestra mu je sa zadovoljstvom udovoljila, pobrinula se da se udobno namjestio te ga ostavila samoga. Uz veliki napor podigao se polako na laktove kako bi prvi put ugledao vanjski svijet. Konačno je imao priliku sam uživati u vanjskim ljepotama. Pogledao je kroz prozor i ugledao prazan zid. Muškarac je pitao sestru koji je to bio razlog da je pokojni prijatelj tako lijepo opisivao stvari u vanjskom svijetu. Sestra mu je rekla da je bio slijep i da nije mogao vidjeti zid koji je stajao ispred prozora. Reče: "A, možda je htio usrećiti vas?"

"Neizmjerne sreća leži u usrećivanju drugih, bez obzira na naše uvjete. Ako se želiš osjećati bogatim tada prebroji stvari koje ne možeš kupiti novcima. Danas je dan poklonjen kao dar, zato se zove sadašnjost. Usreći nekoga danas!"

Dođe učenik rabiju i pita: - Nekoć su ljudi gledali Boga licem u lice. Zašto danas nije tako? Rabi odgovori: - Jer se više nitko ne želi tako duboko sagnuti.

Židovska legenda

DAROVİ ZA CRKVU

1. N. N.		50 €
2. Obitelj OLUJIĆ	A. Šenoe 21, Vugrovec	500 €

Svim darovateljima iskreno hvala!

DALJE OD OBZORA

Neki čovjek putovao k velikoj kući - k posljednjoj postaji svih ljudi. Promatrao je ... I promatrao. Uz put je bilo mnogo toga: ptice pjevice i rascvalo cvijeće. Pjevao je i smijao se s njima. Zaustavljao se pored zaplakane djece, plakao s njima i otirao im suze. Sve je skupljao u svom srcu. A ruke je držao slobodne, da bi njima mogao mahati, milovati ili pak svirati frulu.

- Nije li ovaj siromašak? - govorili su ljudi. - Nisam li bogat? - mislio je on sam. Tako on dođe na velika vrata posljednje postaje svih ljudi. Bog sam mu otvori. - Tebe sam već više puta vidio - reče čovjek. - U pticama, cvijeću, u nasmijanim ljudima. Nisam li te vidio da plačeš u suznim očima djece? Bog samo reče: - Uđi! U velikoj je kući pjevao zbor: - SRETAN ČOVJEK VIDI DALJE OD OBZORA!

Drugi čovjek putovao k velikoj kući - k posljednjoj postaji svih ljudi. Nosio je teške kovčege. Sve što je na putu otkrio, htio je imati i zadržati... Ruke su mu bile preslabe da sve to prihvate. - Biti bogat znači biti sretan! - naučio je. Svakog dana brojio je svoje kovčege da vidi nije li uz put što izgubio. Uvijek je brižno pazio da se ne spotakne o kamen ili da se ne sklizne po travi. Tako su mu i oči bile potpuno zaposlene. Tako dođe on na velika vrata posljednje postaje svih ljudi. Bog mu sam otvori. - Zašto mi ne pomogneš? - reče čovjek. - Ne mogu sam sa svom ovom prtljagom na vrata! Nije prepoznao Boga. Mislio je da je vratar. Dade mu napojnicu i pomisli u sebi: - Što ću ja ovdje, zapravo? - Da, što hoćeš ti ovdje, zapravo? - reče Bog. - Mi se uopće ne poznajemo. U velikoj kući pjevao je zbor: - SRETAN ČOVJEK VIDI DALJE OD OBZORA!

Ovaj čovjek nije shvatio pjesmu. Ne shvaća je ni danas.